

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Poznaniu

WOO-IV.4220.170.2024.AK.4

3242/07.05.2024 G

Zat. Nr

p. M. Kępczyński

Poznań, 6 maja 2024 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1, ust. 3 oraz art. 87 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wystąpienia Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka z dnia 31.01.2024 r., znak: OŚ.6220.2.2024

postanawiam wyrazić opinię,

że dla przedsięwzięcia polegającego na wierceniu o głębokości powyżej 100 m p.p.t. wykonywanym w celu zaopatrzenia w wodę na działce nr ewid. 133/2 obręb Kijaszkowo, gmina Wysoka, w toku postępowania w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka z 27.07.2021 r., znak: OŚ.6220.3.2021, w zakresie zmiany następujących zapisów, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko:

1. Na stronie 1 osnowy decyzji warunek realizacji przedsięwzięcia wskazany w punkcie II.6 o treści:

„Wody popłuczne, w przypadku uzdatniania pobieranej wody, odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej”

otrzymuje brzmienie:

„Wody popłuczne, w przypadku uzdatniania pobieranej wody, odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub do istniejącego stawu ziemnego zlokalizowanego na działce nr ewid. 133/6 obręb 0005 Kijaszkowo, gmina Wysoka”.

2. Na stronie 3 uzasadnienia decyzji warunek realizacji przedsięwzięcia wskazany w punkcie 6 o treści:

„Wody popłuczne, w przypadku uzdatniania pobieranej wody, odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej”

otrzymuje brzmienie:

„Wody popłuczne, w przypadku uzdatniania pobieranej wody, odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub do istniejącego stawu ziemnego zlokalizowanego na działce nr ewid. 133/6 obręb 0005 Kijaszkowo, gmina Wysoka”.

Pozostałe uwarunkowania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka 27.07.2021 r., znak: OŚ.6220.3.2021 pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

5.02.2024 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej Regionalnego Dyrektora, wpłynęło wystąpienie Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka z 31.01.2024 r., znak: OŚ.6220.2.2024 w sprawie wyrażenia opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na wierceniu o głębokości powyżej 100 m p.p.t. wykonywanym w celu zaopatrzenia w wodę na działce nr ewid. 133/2 obręb Kijaszkowo, gmina Wysoka, w toku postępowania w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka z 27.07.2021 r., znak: OŚ.6220.3.2021. Do wystąpienia dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, dalej k.i.p., kopię wniosku o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz informację o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przedsięwzięcia. Zgodnie z oświadczeniem Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24 m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r., poz. 609) jest Burmistrz Miasta i Gminy Wysoka.

W toku prowadzonego postępowania Regionalny Dyrektor pismem z 19.02.2024 r., znak: WOO-IV.4220.170.2024.AK.1 zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka o wezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia k.i.p. 25.03.2024 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynęło pismo Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka wraz z uzupełnieniem k.i.p.

Postępowanie dotyczy przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 43 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), to jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

Biorąc pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), dalej ustawy ooś, przeanalizowano: rodzaj, skalę i cechy przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną, emisję i uciążliwość związane z eksploatacją przedsięwzięcia, gęstość zaludnienia wokół przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska m.in. względem obszarów objętych ochroną, w tym stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, a także wpływ na krajobraz.

Dla przedsięwzięcia polegającego na wierceniu o głębokości powyżej 100 m p.p.t. wykonywanym w celu zaopatrzenia w wodę na działce nr ewid. 133/2 obręb Kijaszkowo, gmina Wysoka została wydana przez Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach z 27.07.2021 r., znak: OŚ.6220.3.2021. Wnioskodawca podjął decyzję o wykonaniu ww. odwiertu w celu realizacji urządzenia umożliwiającego pobór wód podziemnych – studni nr S-1 – w ilości $Q_{hmax} = 5 \text{ m}^3/\text{h}$ na potrzeby prowadzonej działalności rolniczej – pojenia zwierząt i utrzymania budynków inwentarskich. Analiza treści przedłożonej dokumentacji wykazała, że wnioskodawca eksploatuje obecnie ww. studnię na podstawie decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu z 1.07.2022 r., znak: BD.ZUZ.1.4210.1.190.2022.AM udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego – obiektu służącego do ujmowania wody podziemnej z utworów negenu z ujęcia składającego się ze studni wierconej zlokalizowanej na działce

nr ewid. 133/2 obręb Kijaszkowo, gmina Wysoka. Z treści k.i.p. i uzupełnienia k.i.p. wynika, że wartości wskaźników jakości wody surowej, ujmowanej ze studni nr S-1, wykazują przekroczenia wartości dopuszczalnych określonych w przepisach prawa dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie zawartości manganu oraz jonu amonowego. Z uwagi na fakt, że w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta należy używać do ich pojenia wyłącznie wody pitnej (poprzez którą należy rozumieć wodę spełniającą wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) lub wody czystej (czyli takiej, która nie zawiera drobnoustrojów, substancji szkodliwych lub toksycznego planktonu w ilościach zdolnych do bezpośredniego lub pośredniego zagrożenia zdrowotnej jakości wody), parametry wody przeznaczonej do pojenia zwierząt powinny odpowiadać parametrom wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. z 2017 r. poz. 2294). Zatem rolnicy utrzymujący zwierzęta, w tym w szczególności zajmujący się chowem lub hodowlą, powinni wykorzystać do ich pojenia wodę pochodzącą z takich źródeł, które gwarantują zaopatrzenie w wodę spełniającą powyższe wymagania. Jak już wyżej wskazano, wnioskodawca wykorzystuje wodę ujmowaną ze studni nr S-1 na potrzeby prowadzonej działalności rolniczej – pojenia zwierząt i utrzymania budynków inwentarskich, w związku z powyższym zobowiązany jest do jej uzdatnienia. Analiza przedłożonych materiałów wykazała, że wnioskodawca posiada stację uzdatniania wody przeznaczoną do odżelaziania i odmanganiania wody na cele gospodarstw domowych oraz przemysłu. Pobrana woda surowa jest wstępnie napowietrzana za pomocą kompresora, po czym trafia do zbiornika hydroforowego bezprzeponowego. Zadaniem układu napowietrzania wody jest doprowadzenie powietrza oraz odgazowanie, czyli usunięcie z wody związków gazowych, np. dwutlenku węgla czy siarkowodoru. Z kolei tlen jest podstawowym substratem w realizacji procesów utleniania żelaza, manganu oraz jonu amonowego. Dla układów napowietrzania ciśnieniowego tlen dostarczany jest wraz z powietrzem tłoczonym przez kompresor. Po wstępnym napowietrzeniu woda trafia do dwóch butli zasypanych specjalnie wyselekcjonowanym złożem filtracyjnym odżelaziająco – odmanganiającym, stanowiącym połączenie żwirków, dolomitów oraz rudy manganowej w odpowiednich proporcjach. Do wody nie trafiają żadne środki chemiczne niezbędne do regeneracji, ponieważ odbywa się ona jedynie z udziałem wody. Woda na złożach poddana jest procesowi katalizy. Żelazo i mangan przekształcają się w formy nierozpuszczalne i osadzają się na złożu. Następnie woda po przejściu przez złoża filtracyjne odżelaziająco – odmanganiająco jest przepuszczana przez filtr mechaniczny, który zapewnia jej dodatkowe oczyszczanie poprzez zatrzymywanie stałych zanieczyszczeń, piasku, drobnego żwiru oraz większych zawiesin możliwych do powstania po przejściu wody przez złoża. Następnie już uzdatniona woda kierowana jest do rurociągu wody uzdatnionej. W celu prawidłowej pracy stacji uzdatniania wody oraz właściwej jakości wód, złoża należy regenerować. Regeneracja złożów następuje poprzez proces ich płukania wodą. W wyniku tego procesu (całkowicie zautomatyzowanego) powstają wody popłuczne. Na etapie postępowania prowadzonego w związku z ubieganiem się wnioskodawcy o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przyjęto, że ww. wody popłuczne będą odprowadzane do kanalizacji sanitarnej (docelowo, po ich wcześniejszym zgromadzeniu w zbiorniku bezodpływowym, na terenie gospodarstwa). Analiza treści k.i.p. wykazała, że wnioskodawca (kierując się względami ekonomicznymi) wystąpił do Burmistrza Miasta i Gminy Wysoka z wnioskiem o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której wyżej mowa. Z informacji przedstawionych w k.i.p. i w dodatkowych materiałach uzupełniających k.i.p. wynika, że zakres przewidywanych do wprowadzenia zmian dotyczy dopuszczenia dodatkowego rozwiązania technicznego w aspekcie sposobu zagospodarowania wód popłucznych odprowadzanych ze stacji uzdatniania wody, użytkowanej przez wnioskodawcę, stanowiących ścieki przemysłowe. Z k.i.p. przedłożonej do rozpatrywanego wniosku o zmianę decyzji wynika, że na działce nr ewid. 133/6 znajduje się staw ziemny o głębokości 3 m p.p.t. i powierzchni 150 m² (który stanowi obecnie odbiornik wód opadowych i roztopowych z terenu gospodarstwa), do którego wnioskodawca zamierza odprowadzać wody popłuczne ze stacji uzdatniania. Na podstawie treści k.i.p. i uzupełnienia k.i.p.

ustalono, że podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia zakłada, że ww. staw będzie głównym miejscem odprowadzania wód popłucznych, a kanalizacja sanitarna – dodatkowym, które będzie wykorzystywane w przypadku konserwacji stawu bądź ekstremalnych sytuacji pogodowych w postaci nawalnych opadów lub dużych ilości wód roztopowych. W takich przypadkach wody popłuczne będą odprowadzane w dotychczasowy sposób, czyli do kanalizacji sanitarnej.

W związku z procedowaną zmianą w zakresie postępowania z wodami popłuczными ze stacji uzdatniania wody, które w rozumieniu przepisów prawa stanowią ścieki przemysłowe, przeprowadzono analizę tego rozwiązania pod kątem możliwości jego zastosowania w aspekcie oddziaływania na środowisko. Analiza ta objęła przede wszystkim ocenę ww. rozwiązania w odniesieniu do przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311), a w szczególności § 11 pkt 1 ppkt 3 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym ścieki przemysłowe pochodzące ze stacji uzdatniania wody oraz ścieki oczyszczane w procesie odwróconej osmozy mogą być wprowadzane do ziemi, gdy miejsce wprowadzania tych ścieków lub dno urządzenia wodnego jest oddzielone warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5 m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych. Analizę w rozpatrywanym zakresie (zawartą w uzupełnieniu k.i.p.) przeprowadzono opierając się zarówno na danych określonych w objaśnieniach do „Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1 : 50 000. Pierwszy poziom wodonośny – występowanie i hydrodynamika” (MhP PPW-WH), arkusz Wysoka (276) opracowanej w latach 2015 – 2016 przez firmę SEGI-AT Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Korkowej 24A, zgodnie z umową nr EZ-240-53/2015 z dnia 05.10.2015 r zawartą w ramach konsorcjum z Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym z siedzibą przy ul. Rakowieckiej 4, 00-975 Warszawa i do „Mapy hydrogeologicznej Polski, arkusz Wysoka, wykonanej w latach 2002 – 2004 w Zakładzie Geologii i Hydrogeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, zgodnie z umową z dnia 19.08.2002 r., zawartą z Państwowym Instytutem Geologicznym, jak również w „Dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych z utworów trzeciorzędowych, zlokalizowanego w miejscowości Kijaszkowo, gm. Wysoka, powiat pilski, woj. wielkopolskie (studnia nr S-1 na działce nr 133/2)”. W związku z tym, że eksploatowana studnia nr S-1 znajduje się w niewielkiej odległości (165 m) od stawu, przyjęto, że rodzaje gruntów i najwyższe użytkowe poziomy wodonośne wód podziemnych w miejscu odwierconej studni i w obrębie stawu będą porównywalne. Z przedłożonego wraz z uzupełnieniem k.i.p. zbiorczego zestawienia wyników wiercenia otworu hydrogeologicznego S-1 wynika, że na głębokości 4 m p.p.t. zalegają warstwy piasku, głębiej posadowione są nieprzepuszczalne gliny zwałowe (do 76 m p.p.t.), a jeszcze głębiej (do 110 m p.p.t.) – węgiel brunatny. Obecność wody podziemnej stwierdzono na głębokości powyżej 110 m p.p.t. (dlatego wykonano wiercenie o głębokości przekraczającej 100 m p.p.t.). Powyższe dane wskazują, że na analizowanym terenie jest możliwe wprowadzanie wód popłucznych do ziemi, ponieważ najwyższy użytkowy poziom wodonośny wód podziemnych zalega dużo głębiej, niż wskazane w rozporządzeniu 1,5 m od dna istniejącego stawu. Drugim aspektem poddanym analizie w zakresie ustalenia możliwości zastosowania rozpatrywanego rozwiązania w postaci odprowadzania wód popłucznych ze stacji uzdatniania do stawu były kwestie związane z technicznymi parametrami ww. stawu pod kątem zapewnienia odbioru przez ten odbiornik całego strumienia wód opadowych i roztopowych oraz wód popłucznych, które będą do niego docelowo odprowadzane. W uzupełnieniu k.i.p. podano, że eksploatowana przez wnioskodawcę stacja uzdatniania wody włączana jest zależnie od potrzeb, czyli zaopatrzenia w wodę inwentarza, co związane jest z liczbą inwentarza w danej chwili, jednak nie częściej, niż co 2 dni. W uzupełnieniu k.i.p. przedstawiono obliczenia w zakresie możliwości przyjmowania wód opadowych i roztopowych oraz wód popłucznych w odniesieniu do parametrów istniejącego

stawu. Podano również, że realne obciążenie stawu jest dużo mniejsze w porównaniu z teoretycznymi wyliczeniami, co wynika z wizji terenowej przeprowadzonej przez wnioskodawcę 5 marca 2024 r. (w okresie wiosennych deszczy i po okresie roztopów). Z przedstawionych w dodatkowych materiałach uzupełniających obliczeń i wniosków wynika, że analizowany staw będzie w stanie przyjąć dodatkowe obciążenie w postaci zrzutów wód popłucznych, ponieważ w chwili obecnej jest zapełniony w ok. 1/3 swojej objętości.

Biorąc pod uwagę zakres i charakter zmian w odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy ooś, ustalono, że eksploatacja przedsięwzięcia (z uwzględnieniem planowanych zmian), nie spowoduje przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na najbliższych terenach wymagających ochrony akustycznej, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz pkt 3 lit. g ustawy ooś ustalono również, że przedsięwzięcie w zmienionym kształcie, przedstawionym w k.i.p. sporządzonej w związku ze zmianą decyzji, nie będzie stanowiło zagrożenia dla jakości powietrza.

Uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś stwierdzono, iż ze względu na skalę i rodzaj planowanych zmian nie przewiduje się istotnych powiązań z innymi przedsięwzięciami, ani kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z oddziaływaniem innych przedsięwzięć.

Uwzględniając przeprowadzoną w przedstawionych materiałach analizę pod kątem oddziaływania planowanych do wprowadzenia zmian na środowisko stwierdzono, że nie będą one negatywnie wpływać na lokalne warunki gruntowo-wodne. Na podstawie gromadzonych materiałów ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie znacząco negatywnie zarówno na stan wód powierzchniowych, jak i podziemnych. W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, d, i ustawy ooś ustalono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych oraz innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych i obszarach objętych ochroną, w tym w obrębie stref ochronnych ujęć wód. Ponadto, z k.i.p. nie wynika, aby przedsięwzięcie było położone na obszarach o znaczeniu historycznym, kulturowym oraz archeologicznym. Nie będzie także zlokalizowane na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, obszarach górskich i leśnych, a także na obszarach o dużej gęstości zaludnienia. Nie przewiduje się także przekroczenia standardów jakości środowiska na przedmiotowym obszarze w związku z realizacją przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy ooś, po przeprowadzeniu analizy dokumentacji ustalono, że ze względu na rodzaj, lokalizację oraz położenie geograficzne przedsięwzięcia jego realizacja z uwzględnieniem planowanych zmian nie spowoduje wystąpienia poważnej awarii czy katastrofy naturalnej przy uwzględnieniu planowanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych, a ryzyko katastrofy budowlanej będzie ograniczone. Z informacji zawartych w k.i.p. wynika, że przedsięwzięcie nie zalicza się do kategorii zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś należy stwierdzić, że eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych. W wyniku realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia nie będzie dochodzić do znaczącego negatywnego wpływu na bioróżnorodność.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy ooś na podstawie zgromadzonych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod planowane przedsięwzięcie

zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony siedlisk Dolina Łobzonki PLH300040, oddalony o 6,2 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, na gruntach rolnych, brak konieczności wycinki drzew i krzewów oraz stosunkowo niewielki zakres planowanych do wprowadzenia zmian, niemający wpływu na środowisko przyrodnicze, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, a także nie spowoduje pogorszenia integralności poszczególnych obszarów Natura 2000 lub ich powiązań z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie znacząco negatywnie na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy oś przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oraz możliwość powiązania z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Z uwagi na skalę, charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (z uwzględnieniem przewidywanych zmian) oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w opinii Regionalnego Dyrektora dla przedmiotowego przedsięwzięcia w toku postępowania w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe należało postanowić jak w sentencji.

Należy zauważyć, że tutaj organ ocenił sprawę pod względem merytorycznych uwarunkowań ww. zmiany i wydał opinię pozytywną w zakresie, w jakim proponowaną zmianę uznał za możliwą. Z uwagi jednak na to, że do zmiany decyzji konieczna jest zgoda strony, aby pozytywnie rozstrzygnąć wniosek strony, organ prowadzący postępowanie powinien uzyskać taką zgodę na zmianę decyzji, zgodnie z zakresem wskazanym w niniejszym postanowieniu.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu
Jacek Przygocki
Regionalny Konserwator Przyrody
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Wysoka (ePUAP) z prośbą o poinformowanie pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałych stron postępowania o niniejszej opinii
2. aa